

Telegraful Roman

Abonamente:

Pe un an 32 corane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învaloa

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Nu mai există linie demarcațională

O radiogramă din Paris anunță: Consiliul de război din Versailles a pronunțat trupelor române să treacă linia demarcațională și să ocupe cele 26 comitate locuite de Români.

(A. T. R.)

Însemnări

Maria, crăiasa noastră

S'a împlinit crugul suferințelor amare. Și astăzi în «ziua zilelor», tot aurul luminii, zărită în ochii vitejilor ostiași, porniți spre Alba-Iulia, cetatea de biruință a visului nostru de veacuri, îți cade în păr și pe față. Îți învalue fîntna, crăiasă a durerii învinse, împărăteasă a fericiții biruitoare. Și în ochii tăi limpezi răd zorii de bucurie veșnică.

O, de câte ori, obosită de frământări cumplite, ai căzut în genuchi, cu ochii pironiți asupra sfântului chip al Măicii Domnului, cerând tămăduire și binecuvântare cerească pentru robii tăi copii, pe când lacrimii calde îți amezau obrazul fraged, sfințindu-ți sufletul și lămurindu-ți o înțelegere mai adâncă a rostului Tău. Nici în clipete de cea mai grea cămpană nu ți-ai gonit din inima viteazul popor român și ți-ai păstrat cu sfințenie «ultima nădejde».

Și flacăra acestei nădeji a aprins credința înmănoasă în viteji noștri, cari cu ochii țintă către Tine au trecut «nepăsători de moarte și disprețuitori de viață» prin furia văltoirilor dușmane.

Din inimă Ta neprăhănită a izvorât și ți-a pluit în zarea ochilor senini chipul dorului mare și sfânt: Ardealul. Cu duioasa Ta dragoste ai înțeles durerea milioanei de inimi trănite și însângerate și n'ai cruțat nici o oboesală ca să nutrești cu văpaia credinței adânci și sfințe micle flăcări răfăldătoare cari încalzeau inimile trănite, să nu piară în pustii de gheață al robiei. Da, Ardealul a fost «grădina Ta de așteptare». Astăzi așteptarea și primește cerească răsplătă. Din frumoasa grădină se ridică glasul bucuriei și fericiții. Cântări de laudă, cântate de milioane de glasuri, vestesc lumii izbăvirea inimilor însângerate. Slava îmbracă haină de lumină și toți îngerii din ceruri îți surăd, împărăteasă a fericiții biruitoare. Iar inima Ta plină de doruri sfinte se luminează ca o «biserică strălucitoare când se aprind făclile de denis».

Da, față-ți înfloresce astăzi în zimbet de lumină cerească și îndoașoasă de chemările sfintelor ale firii ardelenesi, zar de nerăbdare să ne mângâie cu fîntna Ta sufletul aprins de fericie.

Și cu toate că nu ești fîntnă dintr-un noi, Te înzeim cu dragostea și ad-

mirația noastră curată. Și «cei ce trăiesc în țărâna rodurilor binecuvântate, nu pot crede că poate trăi pe lume o fîntnă atât de curată, atât de nepătăată». Căci au oblicii «strălucirea launtrică ce Te luminează, o radiare care nu poate porni decât dintr'un suflet în apropiată atingere cu nemărginirea, un suflet plin de lumină de iubire, de nădejde, pe care nici o distanță materială nu-l poate desbina din împărțirea lui deplină cu dumnezeirea. Ochiul Tău răsrâgnd vedenii și visuri mai presus de știința omenească; ochii în cari se ascund toate nemărginitele nădejdi ale neamului românesc, îmbinate cu sfința putere de biruință.

Crăiasă mândră, izvoarele garlive, câmpile visătoare, colinele blăjine, munții treji și caminurile noastre p.ine de dragoste și venerațiune adâncă — toate, toate, Murășul și Olul, întreg Ardealul și tustrele Crișuri te așteaptă cu dor sfânt.

Vino! Împărăteasa visurilor noastre, vino!

Taine descoperite

— Desvelirile lui Czernin —

(x) Miercuri, în 11 l. c., a ținut fostul ministru de externe austro-ungar, contele Otocar Czernin, o conferință în Viena, unde a vorbit despre politica sa urmată în cursul războiului universal.

Czernin constată întâi, că dela intrarea în război a Italiei și României și în deosebii dela declarația de război a Americii, pacea biruitoare a țării centrale devenise, după a sa părere, utopic, care, durere, eră în continuare nutrită din partea cercurilor militare germane.

Pentru români sânt mai de interes, din toate desvelirile lui Czernin, cele ce se rapoartă la tratativele de pace dela București.

«Aspirațiunile maghiare, — zice Czernin provocându-se la procesul verbal încheiat, — au pricinuit cele mai mari piedeci și au îngreunat pacea prin bună învoială, cum doream s'o fac. Apețitul de nesăturat al partidului militar german, din punct de vedere economic, s'a pus în calea păcii; însă piedeca cea mai mare în București venea din partea Ungariei».

Din partea Ungariei se susțineau cererile de «rectificare» a granițelor pe lângă toată opoziția expresă a ministrului de externe. Comanda supremă

a armatei a stabilit hotarele strategice, care însemnau că Turnu Severin, Sinaia, Ocna și mai multe prețioase teritorii de petrol aveau să aparțină Ungariei. Opinia publică maghiară cerea un teritor și mai larg, zice Czernin. (Opinia aceasta eră secundată atunci cu multă însuflețire și de d-l Dr. C. Wolff din Sibiu; astăzi poate n'ar fi de prisos un mea culpa). «Barbații de stat maghiari, fără deosebire au declarat, că rectificarea de hotar este condiția sine qua non a păcii cu România». Așa s'a exprimat — zice tot Czernin — atât Wekerle, cât și Tisza.

Dar pacea cu România trebuia să se facă repede, deoarece germanii aveau trebuință neapărată de trupele lor de acolo, să se retragă earș la frontul apusean, ear dacă românii ar fi aliat lucrul acesta, rezistența lor s'ar fi întărit; afară de aceea, armata română își făcuse poziții foarte puternice; spiritul trupelor române eră excelent, mai ales din cauza că trupele germane au fost bătute la Mărășești. (Este vorba întâiașdată, când adversorul recunoscut victoria armelor române asupra germanilor).

Ministrul de externe, în înțelegere cu monarhul Carol, împotriva vederilor ungurești, susținea părerea, că rectificarea de granițe nu trebuie să impedeze pacea. A dat în scris lui Marghiloman, că renunță la orașele Turnu Severin și Ocna. «Când guvernul Marghiloman s'a putut alcătui, pretensiunile Austro-Ungariei, cu privire la rectificarea hotarelor, le-am redus la ceva peste jumătate pe lângă toată protestarea energetică a guvernului unguresc! Marghiloman a primit cum promisul, dar guvernul unguresc a doua zi l-ă respns, și numai după un nou schimb de telegrame între monarhul Carol și prim-ministrul Wekerle s'a putut desăvârși compromisul, care de altfel n'a înmulțit cercurile largi ale Ungariei». Opoziția, ce a întimpinat Czernin la maghiari, l-a silit să-și parăsească postul.

Acestea sânt câteva din desvelirile, la care probabil va lua cuvântul d-l Wekerle și alții, cari se simt atinși, cum se vede din furia cu care presa budapestană tăbărește asupra lui Czernin.

Din spusele fostului ministru de externe se dovedește cu acte, că trufia ungurească a voit cu tot înadinsul să încorporeze un teritor mare și bogat din pământul românesc, cu ajutorul Germaniei, pe seama Ungariei.

Prin urmare, astăzi când roata s'a întors, maghiarii ar fi oameni cumtate, dacă ar binevoii a lua vitejescă hotărâre de a fi mai cumptați și mai cuvinișioși în exorimarea dorințelor, și dacă și-ar mai înfrână temperamentul. Mândria lor nu mai inspiră la nimeni groază și respect, ci pretutindeni la nemaghiari produce, dimpotrivă, dispoziție spre veselle.

Wilson în Europa

Pe vaporul George Washington a sosit în 13 Decembrie Prezidentul Wilson în portul francez Brest de unde cu tren special a plecat îndată la Paris.

Marele bărbat de stat Wilson i se fac pretutindeni primirile cele mai strălucite.

La preliminările de pace, care ar fi să se începă astăzi în Paris, va prezida Wilson.

Trupe române în Sibiu

Luni, în 16 l. c., la 2 ore d. a. a trecut prin Sibiu o parte a regimentului 10 de vânători români.

Un pluton al gardei naționale române din Sibiu, cu drapel și muzică, precum și o mare mulțime de oameni, au întâmpinat la gară pe frații noștri din România.

Au vorbit generalul nostru Boeriu și prezidentul Asociației, d-l Andreiu Bărsăneanu. L-ă răspuns comandantul vânătorilor.

În aclamările publice, trupele române au trecut prin strada Csnădiei la Casarma cea mare. Ear la ora 4 s'au înșpoiat la gară, de unde au plecat mai departe.

Străz le Sibului au răsunat earș de strigătele entuziaste: Trăească armata română! Trăească regea și regina! Trăească vânătorii!

Telegrame

A. T. R. anunță că M. S. Regele Ferdinand a numit pe d-l Ionel Brătianu ministru președinte.

La podul Murășului Branicica (între Deva și Iliș) s'au ciocnit trupele regulate române cu trupe regulate maghiare. Un detașament de 50 soldați din bataionul Nr. 10 de vânători a plecat să ocupe și să ia sub pază podul Murășului. Ungurii (400) fi așteptau așezați în tranșee în jurul podului.

Români au deschis focul. Ungurii s'au retras lăsând trei morți și mai mulți răniți. Podul Branicica e sub paza trupelor române.

Președintele republicii portugeze a fost asasinat. (A. T. R.)

Ziarul Unirea scrie:

Azi dimineață s'a oprit în gara din Sănmărtin un tren cu săcu, cari mergeau să se înroleze în bataionul unguresc din Aiud. Cum în vremea din urmă săcuii nu-și încap în piele, au început să însulte gara românească din Sănmărtin, apoi au împușcat asupra românilor, producând turbu-

